

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Spraw Zagranicznych

2007/2219(INI)

14.3.2008

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu na podstawie lit. G, pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. – 2006 rok (2007/2219(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Jacek Saryusz-Wolski

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO3

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu na podstawie lit. G, pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. – 2006 rok (2007/2219(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczące głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), przedstawione Parlamentowi Europejskiemu w ramach zastosowania lit. G, pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. – 2006 rok,
- uwzględniając art. 21 traktatu UE,
- uwzględniając Traktat zmieniający Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (traktat z Lizbony), podpisany w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r. oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej proklamowaną 12 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESS) przyjętą przez Radę Europejską 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami¹,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniu 14 grudnia 2007 r. oraz jej wezwanie do szybkiego zakończenia krajowych procesów ratyfikacyjnych, tak aby traktat z Lizbony wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2009 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniu 16 grudnia 2005 r. w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007–2013,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie traktatu z Lizbony²,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w roku 2005³,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie wdrożenia europejskiej strategii bezpieczeństwa w kontekście europejskiej polityki bezpieczeństwa

¹ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0055.

³ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0205.

i obrony (EPBiO)¹,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie nowego instrumentu finansowego na rzecz rozwoju w związku z celami milenijnymi²,
- uwzględniając własne rezolucje z dnia 10 maja i 14 listopada 2007 r. w sprawie szczytów UE–Rosja³ oraz z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych UE z Rosją⁴,
- uwzględniając własne rezolucje z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie poprawy stosunków UE–USA w ramach porozumienia o partnerstwie transatlantyckim oraz w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE a Stanami Zjednoczonymi⁵,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu⁶,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie szczytu UE–Chiny oraz prowadzonego między UE a Chinami dialogu dotyczącego praw człowieka⁷,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Afryką⁸ oraz rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie partnerstwa UE w Rogu Afryki⁹,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie strategii UE dotyczącej reform w świecie arabskim¹⁰,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie silniejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską¹¹,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie przeglądu traktatu o nierozprzestrzenianiu broni masowej zagłady – broń nuklearna w Korei Północnej i w Iranie¹², potwierdzającą, że UE będzie przestrzegać zasady udostępniania środków finansowych tylko w zamian za ustępstwa (no say, no pay) w kontaktach z Półwyspem Koreańskim; uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Iranu¹³,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie specjalnych

¹ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 334.

² Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, str. 396.

³ Teksty przyjęte P6_TA(2007)0178 i teksty przyjęte P6_TA(2007)0528.

⁴ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0262.

⁵ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 226 i 235.

⁶ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0350.

⁷ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0622.

⁸ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0483.

⁹ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0180.

¹⁰ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0179.

¹¹ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, str. 123.

¹² Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 253.

¹³ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0488.

środków dla Iraku na rok 2007¹,

- uwzględniając własną rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki²,
 - uwzględniając własne rezolucje z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie konferencji na Bali dotyczącej zmian klimatycznych oraz z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych³,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie zwalczania terroryzmu⁴,
 - uwzględniając własne rezolucje z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania na temat sytuacji praw człowieka na świecie w roku 2006 oraz polityki UE w tej dziedzinie⁵ oraz z dnia 6 września 2007 r. w sprawie funkcjonowania prowadzonych z krajami trzecimi dialogów i konsultacji dotyczących praw człowieka⁶,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów zdolności Unii Europejskiej do przyjmowania nowych państw członkowskich⁷,
 - uwzględniając rezolucje z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie strategii rozszerzenia i najważniejszych wyzwań w latach 2006–2007⁸ oraz z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa⁹,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Serbią¹⁰,
 - uwzględniając art. 112 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-.../2008),
- A. mając na uwadze, że jasne określenie interesów Unii Europejskiej jest kluczowe dla osiągnięcia celów działań podejmowanych na zewnątrz UE, w szczególności w ramach jej polityki zagranicznej,
- B. mając na uwadze, że traktat z Lizbony zdecydowanie poprawia obecnie obowiązujące ustalenia w zakresie WPZiB, podnosząc tym samym międzynarodową rangę Unii Europejskiej i poprawiając jej skuteczność,

¹ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0481.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0413.

³ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0537 oraz teksty przyjęte, P6_TA(2007)0576.

⁴ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0612.

⁵ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0165.

⁶ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0381.

⁷ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, str. 485.

⁸ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, str. 480.

⁹ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0538.

¹⁰ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0482.

- C. mając na uwadze, że dla nadania WPZiB oraz przyszłej wspólnej polityce bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) wiarygodności należy przyznać im środki na miarę ich ambicji i specyficznych celów; mając na uwadze, że w związku z tym za konieczne uznaje się znaczne zwiększenie środków podczas śródkresowego przeglądu perspektywy finansowej w 2009 r. oraz środków pochodzących z innych źródeł finansowych,

Zasady

1. jest zdania, że WPZiB, w tym również europejska polityka bezpieczeństwa i obrony, od samego początku przyczynia się do wzmocnienia europejskiej tożsamości i roli UE na arenie międzynarodowej;
2. uważa, że ze względu na fakt, iż Unia Europejska jest wspólnotą opartą na wartościach, aby być wiarygodnym partnerem na arenie międzynarodowej, musi ona utrzymać wysokie standardy w stosunkach zewnętrznych, a zatem WPZiB musi się opierać na wartościach drogich Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim, przede wszystkim na demokracji, praworządności oraz poszanowaniu praw człowieka i podstawowych swobód, czyli kluczowych celach WPZiB;
3. jest przekonany, że Unia Europejska może być wpływowym podmiotem i prowadzić autentyczną, skuteczną i wiarygodną WPZiB tylko wówczas, gdy będzie przemawiać jednym głosem, dysponować odpowiednimi instrumentami i działać w oparciu o silny mandat demokratyczny gwarantowany przez kontrolę Parlamentu;
4. wzywa państwa członkowskie do zobowiązania się do prowadzenia konsultacji ze swoimi partnerami w UE, a także z wysokim przedstawicielem, zanim przystąpią one do podejmowania strategicznych decyzji w dziedzinie polityki zagranicznej, zwłaszcza w organizacjach wielonarodowych, które mogą mieć wpływ na spójność zewnętrznych działań UE oraz zaszkodzić wiarygodności UE na arenie międzynarodowej w stosunkach z krajami trzecimi;

Roczne sprawozdanie za rok 2006 na temat WPZiB oraz stosunków między instytucjami UE

5. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie roczne za rok 2006, otrzymane od Rady;
6. dostrzegając postępy dotyczące struktury sprawozdania, zwłaszcza objęcie nim bardziej dalekosięznego planowania wraz z opisem działań podjętych w roku poprzednim, zwraca się do Rady o uwzględnienie w razie potrzeby w następnym sprawozdaniu rocznym rezolucji i zaleceń przyjętych przez Parlament;
7. jest zdania, że Parlament w sposób bardziej systematyczny powinien przyjmować stanowiska w sprawie każdego kolejnego etapu procesu podejmowania decyzji w dziedzinie WPZiB oraz europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony; zaleca, aby wspólne stanowiska i wspólne działania w razie potrzeby zawierały odniesienia do stanowisk przyjętych przez Parlament, co wzmocni ich demokratyczny charakter;
8. dostrzega znaczne postępy, jakie osiągnięto w stosunkach między Radą a Parlamentem, zwłaszcza w wyniku ustanowienia nowych i elastyczniejszych kanałów

komunikacyjnych oraz poprzez częstsze kontakty między obiema instytucjami, w tym regularne wymiany poglądów z wysokim przedstawicielem i częstsze wystąpienia specjalnych przedstawicieli UE i innych wysokich rangą urzędników w Parlamencie, aczkolwiek uważa, że postępy mogą być jeszcze większe, zwłaszcza w odniesieniu do harmonogramu takich wystąpień, który powinien również odzwierciedlać porządek obrad Parlamentu i jego właściwych organów;

9. z zadowoleniem stwierdza coraz większe zrozumienie, że zasadność i spójność WPZiB/EPBiO w dużym stopniu zależą od gotowości wysokiego przedstawiciela i jego służb do współpracy z Parlamentem, a także od gotowości prezydencji Rady do kontaktów z Parlamentem;

Priorytety Parlamentu na rok 2008 w zakresie pewnych aspektów horyzontalnych

10. proponuje, aby w 2008 r. w sposób priorytetowy potraktować ograniczoną liczbę kwestii, które lepiej oddają obawy obywateli Europy i ich oczekiwania co do roli Unii w zakresie polityki zagranicznej; uważa, że kwestie te obejmują bezpieczeństwo, w tym bezpieczeństwo energetyczne, zmiany klimatyczne, zarządzanie falami migracyjnymi, prawa człowieka i swobody obywatelskie oraz że uzupełniają one priorytety i cele przyświecające zewnętrznym działaniom Wspólnoty; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji i wysokiego przedstawiciela skierowane do Rady i dotyczące zmian klimatycznych oraz bezpieczeństwa międzynarodowego;
11. jest zdania, że należy zaktualizować europejską strategię bezpieczeństwa, zwłaszcza w obliczu konieczności stawienia czoła najpilniejszym wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa;
12. jest zdania, że znaczenie wymiaru polityki zagranicznej w odniesieniu do bezpieczeństwa energetycznego, w tym również uzależnienie UE od energii i innych strategicznych dostaw z krajów lub regionów, które są niestabilne lub niedemokratyczne, będzie wzrastać w 2008 r.; zaleca daleko idące zróżnicowanie źródeł energii i dróg, którymi energię się transportuje, a także większą wydajność energetyczną oraz solidarność w ramach polityki energetycznej wśród państw członkowskich UE; wyraża ubolewanie z powodu wykorzystywania energii przez kraje trzecie jako instrumentu politycznego nacisku, jak również z powodu braku koordynacji przy podpisywaniu przez państwa członkowskie dwustronnych porozumień energetycznych, które zagrażają interesom UE jako całości i innych państw członkowskich; ponownie wzywa do utworzenia stanowiska wysokiego urzędnika ds. polityki zagranicznej w zakresie energii pod egidą wysokiego przedstawiciela będącego jednocześnie wiceprzewodniczącym Komisji, który byłby odpowiedzialny za koordynowanie działań UE w tej dziedzinie;
13. ponownie stwierdza, że terroryzm stanowi jedno z największych zagrożeń dla bezpieczeństwa UE, ale zwalczanie terroryzmu musi odbywać się przy zapewnieniu należytego poszanowania i ochrony uniwersalnych wartości demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności, w ścisłej współpracy z partnerami międzynarodowymi oraz zgodnie ze strategią ustanowioną przez Organizację Narodów Zjednoczonych;

14. powtarza, że wzmocnienie globalnego zarządzania, instytucji międzynarodowych i wartości usankcjonowanych prawem międzynarodowym jest kluczowe dla działań zewnętrznych Unii Europejskiej; podkreśla w tym zakresie kluczową rolę, jaką winny odegrać Narody Zjednoczone, popierając skuteczny multilateralizm, i zaznacza, że Unia Europejska musi działać wspólnie i wpłynąć na swoich partnerów, by podejmowali starania na rzecz szerzenia i konsolidacji demokracji, praw człowieka i praworządności jako wspólnych podstaw zamożnego i bezpiecznego świata;
15. nalega na potrzebę skutecznego egzekwowania klauzul dotyczących praw człowieka oraz przepisów dotyczących nierozprzestrzeniania broni i zwalczania terroryzmu, a także włączenia klauzuli dotyczącej bezpieczeństwa energetycznego do umów z krajami trzecimi, by zapewnić spójność i skuteczność polityki zewnętrznej UE;

Priorytety Parlamentu na rok 2008 na obszarach geograficznych

16. uważa, że proces rozszerzenia Unii Europejskiej pozostaje podstawową kwestią na rok 2008 i powinien się opierać na zdolności Unii do przyjęcia nowych państw członkowskich (z uwzględnieniem wpływu rozszerzenia na instytucje UE, jej zasoby finansowe i zdolność do wypełniania założeń politycznych);
17. uważa, że stabilna sytuacja na Bałkanach Zachodnich powinna być najważniejszym priorytetem UE w 2008 r., zgodnie ze stanowiskiem Rady przedstawionym w jej sprawozdaniu rocznym za rok 2006; wobec powyższego przywiązuje ogromną wagę do zdwojenia wysiłków mających na celu zbliżenie Bałkanów Zachodnich do UE, w tym również zniesienie wiz, zacieśnienie współpracy regionalnej w takich dziedzinach jak handel, transport czy energia oraz udział krajów Bałkanów Zachodnich w programach wspólnotowych; uważa, że kroki te ułatwią tym krajom przygotowanie się do przystąpienia do UE, zgodnie z programem z Tesalonik;
18. jest zdania, że w związku z obecną sytuacją w Serbii dialog z Belgradem powinien się opierać na konkretnej pomocy i współpracy oraz że szczególną wagę należy przyłożyć do wzmocnienia więzów ze społeczeństwem obywatelskim w obszarach wspólnych interesów;
19. zwraca uwagę na konkluzje Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych obradującej 18 lutego 2008 r., w których Rada zauważyła przyjęcie przez zgromadzenie Kosowa w dniu 17 lutego 2008 r. rezolucji ogłaszającej niepodległość Kosowa, stwierdzając, że państwa członkowskie w zgodzie z krajowym zwyczajem i prawem międzynarodowym same podejmą decyzje dotyczące swoich stosunków z Kosowem;
20. uważa, że misja EULEX w Kosowie powinna chronić interesy mniejszości narodowych w celu zachowania wieloetnicznego charakteru tego obszaru, ochrony spuścizny kulturalnej, religijnej i historycznej, wzmocnienia praworządności i wspierania rozwoju gospodarczego;
21. ponadto podkreśla, że wzmocnienie europejskiej polityki sąsiedztwa należy postrzegać jako główny cel w roku 2008 oraz że powinno to doprowadzić do bardziej zróżnicowanego podejścia do naszych sąsiadów, uwzględniającego w należyty sposób ich oczekiwania i strategiczne interesy UE; uważa, że w ramach tej zreorganizowanej

polityki należy lepiej i w większym stopniu korzystać z dostępnych instrumentów wspólnotowych;

22. uważa w związku z tym, że UE powinna skupić swoją uwagę na rozwijaniu współpracy w trzech kluczowych regionach, mianowicie w regionie Morza Śródziemnego, Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego;
23. podkreśla potrzebę wzmocnienia transatlantyckich więzi i kontaktów ze Stanami Zjednoczonymi w ramach nowej umowy o partnerstwie transatlantyckim, której potencjał należy w pełni wykorzystać;
24. uważa również za istotne dokonanie w 2008 r. oceny stosunków Unii z Rosją w oparciu o nowe, zrównoważone, szeroko zakrojone partnerstwo obejmujące wyzwania międzynarodowe, zagadnienia związane z handlem i energią, ale także prawa człowieka i poszanowanie zasad demokracji;
25. wzywa Radę i Komisję do nieustawiania w wysiłkach zmierzających do postępów w negocjacjach między Izraelczykami a Palestyńczykami, zarówno w ramach kwartetu bliskowschodniego, jak i na obszarze konfliktu, w celu znalezienia kompleksowego pokojowego rozwiązania opartego na istnieniu dwóch bezpiecznych i suwerennych państw, mając nadzieję, że podjęte zostaną konkretne kroki przedstawione w agendzie z Annapolis; uważa, że UE powinna wykorzystać w sposób maksymalny swoje wpływy finansowe, handlowe i polityczne po obydwu stronach konfliktu w celu znalezienia pokojowego rozwiązania oraz że w ramach odpowiednich forów powinna ona odgrywać rolę proporcjonalną do swojego wkładu finansowego i politycznego;
26. uznaje, że każde państwo, które podpisało Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, ma prawo wykorzystywać energię jądrową do celów pokojowych; jednakże sprzeciwia się zdecydowanie produkcji i rozpowszechnianiu broni masowej zagłady; w związku z powyższym w pełni popiera dwutorowe podejście Unii Europejskiej, która dąży do przekonania Iranu, by dostosował się do zaleceń MAEA oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ; wzywa Stany Zjednoczone, by wraz z UE-3 wzięły udział w bezpośrednich negocjacjach z Iranem; w pełni popiera ukierunkowane sankcje Rady Bezpieczeństwa ONZ przeciwko Iranowi; pochwała wysiłki podejmowane przez wysokiego przedstawiciela w imieniu UE, a także przez Stany Zjednoczone, Rosję i Chiny, zmierzające do rozpoczęcia z przedstawicielami Iranu negocjacji dotyczących kwestii nuklearnych; wzywa Iran do pełnej przejrzystości w stosunkach z MAEA oraz do odbudowania zaufania społeczności międzynarodowej;
27. potwierdza, że promowanie międzynarodowej solidarności, stabilności, pokoju oraz rozwoju demokratycznego i gospodarczego musi nadal stanowić kluczowy element polityki UE wobec Afganistanu w 2008 r.; podkreśla potrzebę przywrócenia bezpieczeństwa w Afganistanie, czego nie da się uczynić jedynie przy pomocy środków wojskowych; podkreśla, że w związku z tym równie ważne jest wzmocnienie sił policyjnych w celu zaprowadzenia porządku publicznego i zintensyfikowania wysiłków na rzecz rozwoju kraju; jest zaniepokojony, że niewystarczająca koordynacja, zarówno w łonie społeczności międzynarodowej (a zwłaszcza między UE a NATO), jak i w stosunkach z władzami Afganistanu poważnie utrudnia skuteczność działań na obszarze objętym konfliktem; wzywa wszystkie zainteresowane strony do podjęcia wysiłków

mających na celu poprawę tej sytuacji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje powołanie Kai Eide na stanowisko specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ ds. Afganistanu;

28. zaleca pogłębienie politycznych i gospodarczych stosunków z Chinami i ASEAN w 2008 r. pod warunkiem, że poczynione zostaną znaczące postępy w dziedzinie demokracji i praw człowieka oraz utrzymany zostanie konstruktywny dialog z władzami, zwłaszcza w związku z igrzyskami olimpijskimi w Pekinie; dostrzega coraz większe znaczenie ASEAN dla stabilności i dobrobytu w regionie oraz uważa, że UE i ASEAN mają duże możliwości zacieśnienia współpracy w oparciu o postępy ASEAN w odniesieniu do integracji regionalnej, a także w dziedzinie demokracji i praw człowieka;
29. podkreśla, że w 2008 r. należy podjąć działania w następstwie decyzji podjętych na szczycie UE–Afryka, który miał miejsce w Lizbonie w grudniu 2007 r.; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje powołanie specjalnego przedstawiciela UE pełniącego jednocześnie funkcję szefa delegacji Komisji Europejskiej w Unii Afrykańskiej, znajdującej się w Addis Abebie; w związku z tym uważa, że UE we współpracy z Narodami Zjednoczonymi powinna dołożyć wszelkich starań, aby wzmocnić siły pokojowe i stabilizacyjne Unii Afrykańskiej; wzywa do skoordynowanego korzystania z instrumentów WPZiB oraz instrumentów wspólnotowych, takich jak instrument na rzecz stabilności;
30. oczekuje, że piąte spotkanie na szczycie między UE a krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, które odbędzie się w Limie w maju 2008 r., zaowocuje pogłębieniem współpracy w ramach powołanego stowarzyszenia dwóch regionów, w tym stworzeniem proponowanego przez Parlament funduszu solidarności dwóch regionów, a także zgodnym z harmonogramem zakończeniem przed upływem 2008 r. negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu Unii z Mercosurem, Wspólnotą Andyjską i Ameryką Środkową;
31. zwraca uwagę na obszerne rezolucje i sprawozdania dotyczące różnych geograficznych obszarów będących przedmiotem zainteresowania, ponieważ stanowią one wartościowy wkład w dyskusję na temat ewolucji polityki UE wobec tych obszarów geograficznych;
32. zaleca, by Unia Europejska zintensyfikowała dialog polityczny z krajami i regionami trzecimi, a zwłaszcza z największymi partnerami; w związku z powyższym przypomina o istotnej roli dyplomacji parlamentarnej jako uzupełniającym instrumencie Unii służącym utrzymaniu stosunków z krajami i regionami trzecimi, działającej głównie za pośrednictwem trzech wielostronnych zgromadzeń międzyparlamentarnych (Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE, Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroMed) i Eurolatynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLAT)); zamierza ustanowić do 2009 r. Zgromadzenie Parlamentarne UE–Wschodnie Kraje Sąsiedzkie (Euro–Nest), by zwiększyć parlamentarny wymiar politycznego partnerstwa między Parlamentem Europejskim i krajami uczestniczącymi we wschodnim panelu europejskiej polityki sąsiedztwa;
33. ponownie wzywa państwa członkowskie UE będące również członkami Rady Bezpieczeństwa ONZ do lepszej koordynacji w ramach tego organu w celu zwiększenia skuteczności działań podejmowanych przez Unię Europejską na arenie

międzynarodowej, a w dłuższej perspektywie – do podjęcia wysiłków mających na celu uzyskanie miejsca dla UE w Radzie Bezpieczeństwa;

Skuteczność, spójność i widoczność WPZiB

34. z zadowoleniem przyjmuje usprawnienia wynikające z traktatu z Lizbony w zakresie działań zewnętrznych, WPZiB i EPBiO, która ma zostać przekształcona we wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony; uważa, że nowy traktat znacznie zwiększa możliwości podejmowania działań na zewnątrz Unii Europejskiej oraz zwiększa jej wagę w stosunkach międzynarodowych, a także poprawia widoczność i podnosi rangę UE, jednocześnie wzmacniając jej zdolność do podejmowania działań na arenie światowej;
35. wyraża nadzieję, że traktat z Lizbony zostanie szybko ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie i będzie mógł wejść w życie zgodnie z planem;
36. wyraża zadowolenie z udoskonalenia ram instytucjonalnych Unii w dziedzinie WPZiB, głównie poprzez:
 - (a) utworzenie urzędu Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, który będzie jednocześnie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej, odpowiedzialnego przed Parlamentem, i przewodniczącego Rady Ministrów Spraw Zagranicznych oraz który będzie prowadził WPZiB i WPBiO, uczestniczył w opracowywaniu tej polityki i czuwał nad spójnością zewnętrznych działań Unii Europejskiej;
 - (b) ustanowienie, za zgodą Komisji i po zasięgnięciu opinii Parlamentu, europejskiej służby działań zewnętrznych wspomagającej wysokiego przedstawiciela, składającej się z urzędników Komisji, sekretariatu Rady i krajowych służb dyplomatycznych;
37. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie zakresu działań zewnętrznych Unii, w tym postanowienia dotyczące stworzenia nowej podstawy prawnej i instrumentów obejmujących obszary związane z WPZiB, takie jak jasno sprecyzowana podstawa prawna dla europejskiej polityki sąsiedztwa, ustanowienie jednolitej osobowości prawnej Unii, pilna pomoc finansowa udzielana państwom trzecim, pomoc humanitarna, sankcje stosowane wobec podmiotów innych niż państwa, polityka w zakresie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwo energetyczne, zwalczanie zmian klimatycznych, zapobieganie terroryzmowi międzynarodowemu i ochrona danych osobowych;
38. przypomina, że ustanowienie prawnej osobowości Unii pociąga za sobą kwestię jej statusu w organizacjach międzynarodowych takich jak Narody Zjednoczone; uważa, że przyszły status UE w ramach ONZ powinien odpowiadać jej zaangażowaniu finansowemu i politycznemu;

Traktat z Lizbony i jego wpływ na stosunki między Radą, Parlamentem i Komisją w zagadnieniach wchodzących w zakres WPZiB/WPBiO oraz na parlamentarną kontrolę

WPZiB/WPBiO

39. uważa, że ustanowienie jak najbliższej współpracy między przewodniczącym Rady Europejskiej, przewodniczącym Komisji, wysokim przedstawicielem oraz prezydencją rotacyjną ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania, że różne funkcje pełnione przez te organy przyczyniają się do spójności i skuteczności WPZiB;
40. zwraca się do przyszłego wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji z prośbą o kontynuowanie praktyki stosowanej przez wysokich przedstawicieli i komisarza ds. stosunków zewnętrznych, polegającej na okresowych wystąpieniach podczas sesji plenarnych Parlamentu oraz w jego Komisji Spraw Zagranicznych, a także do podtrzymania zwyczaju nieformalnych spotkań, aby możliwe były regularne, systematyczne i rzeczowe konsultacje z Parlamentem i jego właściwymi organami;
41. podkreśla ponadto, że stosunki między Radą a Komisją muszą także zostać ponownie przeanalizowane, tak by uwzględnić ważne reformy przyszłej WPBiO oraz większe uprawnienia Parlamentu w zakresie kontroli w następstwie przeniesienia pozostałych kompetencji Unii Zachodnioeuropejskiej na UE;
42. domaga się przyjęcia międzyinstytucjonalnego porozumienia między Parlamentem i Radą, które określi zasady ich współpracy w zakresie działań zewnętrznych oraz zasady przekazywania sobie poufnych informacji od momentu wejścia w życie traktatu z Lizbony; domaga się, by porozumienie ramowe między Komisją a Parlamentem zostało zaktualizowane, by uwzględnić postanowienia traktatu z Lizbony;
43. domaga się, by w pełni uzgadniano z Parlamentem kwestię mianowania przez Radę Europejską, za zgodą przewodniczącego Komisji, pierwszego wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji, który objąłby swoje stanowisko w dniu przewidywanego wejścia w życie traktatu z Lizbony, czyli 1 stycznia 2009 r., jak również kwestie związane z wszelkimi innymi czasowymi nominacjami; w związku z tym uważa, że konieczne jest ustanowienie procedury wysłuchania ad hoc na potrzeby powołania wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji, w ramach której Komisja Spraw Zagranicznych byłaby komisją przedmiotowo właściwą;
44. przypomina, że zgodnie z art. 13a ust. 3 traktatu UE ma prawo do wyrażenia opinii w sprawie ustanowienia europejskiej służby działań zewnętrznych; domaga się pełnego włączenia do prac przygotowawczych w tym zakresie; odsyła do przygotowywanego obecnie sprawozdania w tej sprawie;
45. wzywa przyszłego wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji oraz Radę i Komisję do wzmocnienia współpracy z istniejącymi wielostronnymi zgromadzeniami parlamentarnymi (WZP AKP–UE, EuroMed, EuroLat i Euro–Nest, od momentu jego utworzenia), dzięki którym parlamentarzyści Unii Europejskiej spotykają się z niektórymi najważniejszymi partnerami, jako że przynosi to wyraźnie wartość dodaną w zakresie spójności i skuteczności działań zewnętrznych Unii;
46. zachęca Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do organizowania posiedzeń z przewodniczącymi właściwych komisji i podkomisji na temat pojawiających się

kryzysów lub wydarzeń dotyczących bezpieczeństwa międzynarodowego w oparciu o dotychczasową praktykę wspólnych posiedzeń między Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa i przewodniczącymi Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu oraz Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony oraz Podkomisji Praw Człowieka;

47. uważa, że przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych musi brać udział w nieformalnych posiedzeniach ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich (posiedzenia grupy Gymnich), stosując się tym samym do ustalonej już praktyki nieformalnych posiedzeń Rady w innych dziedzinach polityki;
48. podkreśla potrzebę zapewnienia demokratycznej odpowiedzialności i przejrzystości działań podejmowanych przez Europejską Agencję Obrony;

Finansowanie WPZiB/WPBiO w świetle traktatu z Lizbony

49. odnotowuje z zadowoleniem, że traktat z Lizbony wzmacnia uprawnienia budżetowe Parlamentu w odniesieniu do wszystkich wydatków UE, w tym wydatków europejskiej służby działań zewnętrznych, co stawia Parlament na równi z Radą, gdyż znosi się rozróżnienie na wydatki obowiązkowe i nieobowiązkowe i nadaje wieloletnim ramom finansowym prawnie wiążący charakter;
50. ubolewa z powodu niepotrzebnej złożoności ustaleń w odniesieniu do natychmiastowego finansowania działań podejmowanych w ramach EPBiO ze środków nie pochodzących z budżetu UE; domaga się, aby wszystkie działania zewnętrzne UE (również te, które będą podejmowane w ramach przyszłej WPBiO, jednak z wyłączeniem wszelkich wydatków wojskowych) były w przyszłości finansowane ze wspólnego budżetu UE;
51. w związku z powyższym podkreśla, że należy poświęcić szczególną uwagę monitorowaniu cywilnych operacji zarządzania kryzysowego, które angażuje zasoby Rady, Komisji i państw członkowskich i wymaga od nich różnego zakresu odpowiedzialności, by zapewnić optymalną skuteczność i koordynację;
52. dostrzega korzyści wynikające ze wspólnych posiedzeń konsultacyjnych między biurem Komisji Spraw Zagranicznych, biurem Komisji Budżetowej oraz przewodniczącym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa, co przewiduje wspomniane wyżej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.; jednocześnie uważa za niezmiernie ważne, by przewodniczący lub sprawozdawcy komisji parlamentarnych odpowiedzialnych za działania zewnętrzne byli w pełni włączeni ex officio w prace nowego komitetu pojednawczego przewidzianego dla nowej procedury budżetowej;
53. w duchu wspomnianego porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., które przewiduje ustrukturyzowany dialog między Radą a Parlamentem, zwraca się do Rady z prośbą o informowanie Parlamentu przed przyjęciem decyzji pociągających za sobą wydatki na WPZiB;
54. uważa całkowitą kwotę 1 740 mln euro, przyznaną WPZiB na lata 2007–2013, za niewystarczającą do realizacji ambitnych, specyficznych celów UE będącej ważnym podmiotem na arenie światowej; przyznaje jednocześnie, że środki finansowe

przypisane WPZiB na rok 2008 w wysokości 285 mln euro stanowią zdecydowany krok naprzód w porównaniu ze środkami przypisanymi w ubiegłych latach (oraz wzrost w wysokości 125 mln euro w stosunku do roku 2007); podkreśla, że wzrostowi temu muszą towarzyszyć wzmocnione działania w zakresie kontroli parlamentarnej i lepsza współpraca z Radą;

o

o o

55. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu NATO oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.